

близките дървета, сетне въжето малко по малко раз-
вързъ и оръдието пада на долу, като влъче слѣдъ
и си хората, които държат въжето, додъто не успѣ-
да го увижতъ на слѣдующето дърво; при всѣко оръ-
ди на всѣко въже, тай да се каже, висѣха до 50
ши, освѣнъ това, нѣкой се държеха за колелата, други
стана и т. н.; съ една дума, вършеха всичко, само
го задържатъ. При спущането на гранатнитѣ ковчези, гра-
натъ се изваждатъ и се носятъ на ръцѣ; а пѣхъ отъ
артилерия коне сниматъ товаретъ имъ или пѣхъ коня го
напътъ 3—5 души.

Съ една дума, като престояхъ при стрѣмнината до
азъ, азъ бѣхъ свидѣтель на благополучното спущане
2 тѣ оръдия съ гранатнитѣ имъ ковчези. Наистина, че
това време пристигнаха и другите 4 оръдия, тай
работата трѣбаше да тръгне много по скоро. Подпол-
ковникъ Куртняновъ, съ дружината си и двѣтѣ оръдия, отиде
Иметли, слѣдъ него командира на 12-я стрѣлковъ бата-
лонъ съ двѣ роти; другите стрѣлкови роти и 10 та-
жнина останаха съ 4 тѣхъ оръдия въ тѣснината;
ещо остана и батарейния командиръ. Като заржчахъ
майора Доршпрунгъ Целица да надгледва за работата,
азъ съ своя адютантинъ заминахъ за Иметли;
ми спуснаха по стрѣмнината благополучно; пѣхъ азъ,
се въоржихъ съ подострена една прѣчка, поискахъ да
по пѣтеката както слизатъ войниците, нѣ болниавия
ми побѣрка; подлѣзнахъ се и паднахъ, прѣчката
прѣвзехъ отъ рѣцетъ си и наченахъ да се тѣркалямъ по
щоприетия способъ. Подполковникъ Куртняновъ сѣдна и се
прѣнула на долу. Менъ ми се чини, че лѣтно време отъ
раджа по тѣснината трѣбва да тече планинска рѣчица,
коя да образува единъ малъкъ водопадъ по камънната стрѣм-
нина, дѣто се задържа сега артилерията. Огъ стрѣмнината
такъ пѣхъ се катери по клоновете на планинските рѣ-
чици, които се спускатъ въ долината на Тунджа. Вижда се,
саперите сѫ тукъ много работиле: всичките малки тра-
ни, които биле ископани отъ планинските изворе и които